

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 818 ²	Τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σάββατο 8 Νοεμβρίου 2014 (2001)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ἡ πτώσις τοῦ Ἐωσφόρου

«Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα» (Λουκ. 10,18)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, 8 Νοεμβρίου, ἡ ἀγία μας Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν ἐορτὴ τῶν ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, ἰδιαίτε-
 ρως δὲ τιμᾷ τοὺς ἀρχιστρατήγους τοῦ οὐρα-
 νίου κόσμου Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. Ποιοὶ εἶνε
 οἱ ἄγγελοι καὶ ποιοὶ εἶνε τὸ ἔργο τους εἶπαμε
 ἄλλοτε. Τώρα θὰ δώσουμε ἀπάντησι στὸ ἐ-
 ρώτημα: **Οἱ ἄγγελοι, ὡς ἐλεύθερα πρόσωπα
 ποῦ ἦταν, ἔμειναν πιστοὶ στὸ Θεό;** Τί διδά-
 σκει ἡ Ἐκκλησία ἐπ' αὐτοῦ;

Οἱ ἄγγελοι ἀποτελοῦσαν στοὺς οὐρανοὺς
 ἐννέα τάγματα. Καθένα ἀπὸ αὐτὰ εἶχε καὶ ἰδι-
 αίτερο ὄνομα. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὅλοι οἱ ἄγγε-
 λοι δὲν ἔμειναν πιστοὶ στὸ Θεό. Ἐνας ἀπὸ
 αὐτούς, ἀρχάγγελος, ποῦ ἔλαμπε στὸν οὐρα-
 νὸ σὰν τὸ ἄστρο τῆς αὐγῆς, ὁ **Ἐωσφόρος**,
 αὐτὸς ποῦ ἦταν παραπάνω καὶ ἀπὸ τὸν Μι-
 χαὴλ καὶ τὸν Γαβριήλ, αὐτὸς ὁ ἄγγελος ἔπε-
 σε, ἀμάρτησε. Ποιοὶ ἦταν τὸ ἀμάρτημά του;
 μοιχεία; πορνεία;... Τέτοιο ἀμάρτημα δὲν
 μποροῦσε νὰ κἀνῃ ἄγγελος, διότι εἶνε ἄσαρ-
 κος καὶ ἀσώματος· τέτοια ἀμαρτήματα δὲν
 προσιδιάζουν στὴν ἀσώματη φύσι τῶν ἀγγέ-
 λων. Τὸ ἀμάρτημά του ἦταν ἄλλο· ἦταν ἡ **ὑ-
 περηφάνεια!** Ὑπερηφανεύθηκε. Εἶπε στὸν ἐ-
 αὐτό του, ὅπως λέει ὁ προφήτης Ἡσαΐας· «Θ'
 ἀνεβῶ στὸν οὐρανό, θὰ στήσω τὸ θρόνο μου
 πάνω ἀπὸ τὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ,... θ'
 ἀνεβῶ πάνω ἀπ' τὰ σύννεφα, θὰ γίνω ὁμοιος μὲ
 τὸν Ὑψιστο» (Ἠσ. 14,13-14). Αὐτὴ ἦταν ἡ ὑπερήφανη
 σκέψι ποῦ κυοφορήθηκε μέσα στὴ διάνοια
 τοῦ Ἐωσφόρου. Καὶ μόλις τὸ σκέφτηκε αὐτό,
 ἔπεσε ἀπὸ τὸ ὕψος ἐκεῖνο· ἔπεσε καὶ συνε-
 τρίβη. Καὶ ἔκτοτε, ἀντὶ νὰ ὀνομάζεται **Ἐωσ-
 φόρος**, ὀνομάσθηκε **σατανᾶς**.

Τὴ στιγμὴ ποῦ συνέβαινε ἡ πτώσις τοῦ Ἐ-
 ωσφόρου στὸν οὐράνιο κόσμος, **οἱ ἄγγελοι πέ-
 ρασαν ἀπὸ μία κρίσι** πνευματικῆ, ἐὰν καὶ κα-

τὰ πόσο πρέπει καὶ αὐτοὶ νὰ μένουν πιστοὶ
 στὸ Θεό· διότι ἡ θέσι τοῦ Ἐωσφόρου ἦταν ἐξ-
 αιρετικὴ. Κλονίστηκαν ἀρκετοί, καὶ τὸ ἓνα
 τρίτο τῶν ἀγγέλων ἔπεσαν μαζί του.

Ἀλλὰ τὴν ὥρα ποῦ οἱ ἄγγελοι ἔπεφταν, τὴν
 ὥρα ποῦ συνέβαινε τὸ τραγικὸ αὐτὸ δυστύ-
 χημα, τότε ἓνας ἄλλος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, ὁ
ἀρχιστράτηγος Μιχαὴλ, σάλπισε στὸν οὐρά-
 νιο κόσμος καὶ εἶπε ἐκεῖνο ποῦ ἀκοῦμε στὴν
 ἔκκλησία κάθε Κυριακῇ μετὰ τὸ «Πιστεύω»,
 ὅταν ἀρχίζει πλέον ἡ θυσία, τὸ κυριώτερο μέ-
 ρος τῆς θείας λειτουργίας. Τότε ὁ διάκονος
 ἢ ὁ ἱερεὺς λέει· «**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν με-
 τὰ φόβου...**». Αὐτὸ τὸ «**Στῶμεν καλῶς, στῶ-
 μεν μετὰ φόβου**» τὸ εἶπε γιὰ πρώτη φορὰ ὁ
 ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ὅταν ἔπεφε ὁ Ἐωσφό-
 ρος καὶ οἱ ἄγγελοι ποῦ τὸν ἀκολούθησαν. Ἔ-
 τσι τότε συγκρατήθηκε ὁ ἀγγελικὸς κόσμος
 καὶ ἔμεινε πλέον σταθερὸς στὸ θέλημα τοῦ
 Θεοῦ.

Ἔπεσε ὁ σατανᾶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ ἐγι-
 νε σκοτεινός, ἀπαισία ὑπαρξίς. Αὐτὴ τὴν **πτῶ-
 σι** ἐννοεῖ ὁ Χριστὸς σήμερα ὅταν λέει· «**Ἐθε-
 ώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ πεσόντα**» (Λουκ. 10,18). Εἶδα, λέει, τὸ σατανᾶ
 νὰ πέφτη ἀπ' τὸν οὐρανὸ σὰν ἀστραπὴ.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνο ἡ πτώσις αὐτῆ. Ἔχει
 καὶ ἄλλη πτώσι ὁ σατανᾶς. Διότι, ἐνῶ ἔπεσε
 ἀπὸ τὸν οὐρανό, δὲν ἔπαψε ἐδῶ στὴ γῆ νὰ
 ἐνοχλῆ τοὺς ἀνθρώπους, νὰ εἶνε ὁ ὑποβο-
 λεύς καὶ ἠθικὸς αὐτουργὸς ὄλων τῶν ἐγκλη-
 μάτων ποῦ διαπράττονται πάνω στὴ γῆ. Αὐτὸ
 πιστεύει ἡ Ἐκκλησία μας. Αὐτὸς ἔβγαλε ἀπὸ
 τὸν παράδεισο τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐᾶ· αὐτὸς
 παρακίνησε καὶ παρακινεῖ τοὺς ἀνθρώπους
 νὰ πέφτουν στὴν πορνεία ἢ στὴ μοιχεία, ἢ
 ἄλλοι νὰ κλέβουν, νὰ ἀδικοῦν, νὰ βᾶφουν τὰ
 χέρια τους μὲ αἷμα... Αὐτὸς εἶνε ὁ **πρωτερ-
 γάτης τῆς ἀμαρτίας**.

Γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα ὁ σατανᾶς ἤταν κυρίαρχος στὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλὰ –εὐλογητὸς ὁ Θεός– **ἦρθε ὁ Χριστὸς** στὸν κόσμο. Ἦρθε, ὅπως λέει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, «γιὰ νὰ καταλύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου» (Α' Ἰω. 3,8), γιὰ νὰ γκρεμίσῃ τὸ κάστρο τοῦ σατανᾶ. Ἦρθε καὶ **νίκησε τὸν διάβολο**. Ἡ πρώτη νίκη τοῦ Χριστοῦ ἐναντίον τοῦ ἦταν στὴν ἔρημο τῶν πειρασμῶν (βλ. Ματθ. 4,1-11)· ἐκεῖ ὁ Χριστὸς τὸν νίκησε, καὶ ὁ σατανᾶς ἔφυγε ἀπὸ κοντά του.

Ἄλλὰ τὸ τελικὸ χτύπημα καὶ ἡ τελικὴ νίκη, τὸ Βατερλώ οὕτως εἶπεῖν τοῦ σατανᾶ, ὑπῆρξε ὁ Γολγοθᾶς. Ἐκεῖ ὁ σατανᾶς συγκέντρωσε γραμματεῖς, φαρισαίους, ὅλες τὶς δυνάμεις καὶ τὰ ὄργανά του. Καὶ ἐκεῖ, πάνω στὸ σταυρό, ὁ Ἐσταυρωμένος ἀντὶ νὰ νικηθῇ νίκησε! **Ὁ Γολγοθᾶς καὶ ἡ Ἀνάστασις** ἔγινε ἡ μεγάλη ἥττα τοῦ σατανᾶ. Γι' αὐτὸ τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως ἐορτάζουμε τὸ θρίαμβο τοῦ Χριστοῦ ἐναντίον τοῦ σατανικοῦ κόσμου καὶ διαβάζεται ἡ ὑπέροχη ἐκείνη ὁμιλία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου ποὺ λέει: «*Ἀνέστη Χριστὸς καὶ πεπτῶκασι δαίμονες*», ἀναστήθηκε ὁ Χριστὸς καὶ ἔπεναν οἱ δαίμονες.

Ἰδοὺ λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ποιό νόημα ἔχει ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ μας, ὅτι εἶδε τὸ σατανᾶ **νὰ πέφτη σὰν ἀστραπή**. Τὸν εἶδε γιὰ πρώτη φορὰ ὅταν ἔπεσε ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ Ἐωσφόρος ἔγινε σατανᾶς. Τὸν εἶδε καὶ ὅταν ἔπεσε κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Σταυρώσεως, τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, καὶ τὴν ἡμέρα τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς του.

Ἀπὸ τότε **ὁ σατανᾶς εἶνε ὁ μέγας ἡττημένος**. Ὁ Χριστὸς ὄχι μόνο ὁ ἴδιος τὸν νίκησε, ἀλλὰ δίνει τὴ νίκη αὐτὴ καὶ σὲ ἄλλους. Σὲ ποιούς; Σ' ἐκείνους ποὺ πιστεύουν σ' αὐτόν, πιστεύουν ἀκράδαντα ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ Θεός, αὐτὸς ποὺ συνέτριψε τὸ κράτος τοῦ διαβόλου. Τὸ λέει ὁ ἴδιος· **Θὰ δώσω δύναμι σ' αὐτοὺς ποὺ πιστεύουν νὰ πατοῦν ἐπάνω σὲ φίδια καὶ σκορπιούς**: «*ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ*» (Λουκ. 10,19). Μεταφορικῆ εἶνε ἐδῶ ἡ γλῶσσα τοῦ Χριστοῦ. Ποιοὶ εἶνε οἱ «*ὄφεις*»; Εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τὸ φαρμάκι τῆς γλώσσας τοὺς προσβάλλουν, ὑβρίζουν καὶ βλασφημοῦν τὸ Χριστὸ καὶ τοὺς ἀγίους. Καὶ ποιοὶ εἶνε οἱ «*σκορπίοι*»; Εἶνε οἱ ὑπουλοὶ. Ὅπως ὁ σκορπιὸς κρύβεται κάτω ἀπὸ τὶς πέτρες καὶ δαγκώνει ξαφνικὰ τὸν ἄνθρωπο, ἔτσι ὑπάρχουν καὶ πρόσωπα ὑπουλά καὶ μοχθηρά, ποὺ μισοῦν τὸ

χριστιανισμὸ καὶ προσπαθοῦν νὰ πλήξουν τὴ χριστιανικὴ μας πίστι καὶ ἠθική.

Ἄλλὰ ὁ Χριστὸς εἶπε σ' ἐμᾶς τοὺς Χριστιανούς· Ὅσο λίγοι καὶ ἂν ἦστε ἐπὶ τῆς γῆς, μὴ φοβᾶστε (βλ. Λουκ. 12,32). Ἐγὼ νίκησα τὸν διάβολο· ἔπεσε ὁ διάβολος. Οὔτε σατανᾶς, οὔτε δαίμονες, οὔτε μάγοι μποροῦν νὰ σᾶς βλάψουν. Καὶ ὅλοι οἱ δαίμονες νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν κόλασι –καὶ θὰ ῥθῃ ἡ ὥρα ποὺ θὰ βγοῦν– μὲ ὅλα τὰ τάγματα ταξιαρχίες καὶ μεραρχίες τους, καὶ ἓνας ἀκόμη νὰ μείνης, **μὴ φοβᾶσαι, Χριστιανέ**· θὰ νικήσῃς τὸ σατανᾶ. Μπροστὰ στὴ δύναμι τοῦ Χριστοῦ δὲν ἰσχύει τίποτε ἀπολύτως.

Μᾶς δίνει λοιπὸν **μεγάλο θάρρος** ὁ Χριστός. Μᾶς λέει, ὅτι ἡ στρατιά του εἶνε ἀήττητη, ὅτι κάθε Χριστιανὸς κοντά του, ὅσο ἀγράμματος καὶ ἀδύνατος καὶ νὰ εἶνε, εἶνε ἰσχυρὸς ἐν Χριστῷ, εἶνε δυνατός, εἶνε ἰκανὸς νὰ συντρίψῃ «*τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ*».

Μέσα στοὺς χίλιους ἀνθρώπους σήμερα πόσοι πιστεύουν, ἀγαπητοί μου; Πρὶν λίγα χρόνια πιστεῦε ἓνας στοὺς ἑκατό. Σήμερα πιστεῦει ἓνας στοὺς χίλιους. Καὶ ὅσο προχωροῦν οἱ αἰῶνες, θὰ πιστεύῃ ἓνας στοὺς δέκα χιλιάδες. Θὰ ἔρθῃ μέρα ποὺ **οἱ πιστοὶ θὰ εἶνε τόσο σπάνιοι** ὅσο καὶ τὰ διαμάντια.

Ὅσοι πιστοὶ, λοιπόν, ὅσοι πιστεύουμε εἰλικρινὰ στὸν Κύριο, παίρνουμε θάρρος ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Μὴ φοβούμεθα. Σαλπίζει ὁ ἀρχάγγελος σήμερα· «*Στῶμεν καλῶς*», ἄς σταθοῦμε ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων, ἐπὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων. Ὅσο ἰσχυροὶ κι ἂν εἶνε οἱ ἐχθροὶ μας, ὁρατοὶ καὶ ἀόρατοι, ὅσο καὶ ἂν πολεμοῦν τὸ εὐαγγέλιο καὶ τὴν Ἐκκλησία, **ἡ Ἐκκλησία εἶνε ἀήττητη**. Αὐτοὶ θὰ νικηθοῦν. Ὅποιος τὰ βάζει μὲ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς θὰ γίνῃ στάχτη.

Ἐπρός, πιστοί, μὴ φοβᾶστε! Ἄς πολεμᾷ ὁ διάβολος, ἄς ἀφρίζουν τὰ τάγματά του, ἄς μαίνωνται οἱ ἄπιστοι. Ἐμπρός! ἡ νίκη θὰ εἶνε δική μας. Δὲν θὰ νικήσῃ ὁ σατανᾶς· ὁ σατανᾶς νικήθηκε. Ἐπρός, πιστοί, μὲ θάρρος! Μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἀγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων προχωροῦμε, γράφουμε τὴν ἱστορία. Οἱ δὲ ἀρχιστράτηγοι Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἄς εἶνε πάντοτε προστάτες ὅλου τοῦ κόσμου, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι στὸν αἰῶνα αὐτὸ τῆς διαφθορᾶς δίνουν τὴ μάχη ἐναντίον τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**